

השבת של רבי נחמן מאומן

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סז)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמ נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

שבת פינחס

¶ **בגאון את קנאתי** ... (במדבר כה, יא)

הצדיק האמת שבכל דור ודור, שהוא בחינת משה, שכל עסקו להעלות משמד לרצון, שעל ידי זה מגיר גרים ומקרב הרחוקים ומעוררם לתשובה, הוא יש לו בכח לקרב כל העולם לעבודתו יתברך, אך עיקר העיכוב הוא על ידי בחינת החולקים והדלטורים שבכל דור, שהם בחינת דתן ואבירם, שעומדים כנגדו בכל פעם ורוצים להעלים אורו של הצדיק האמת בחינת משה, כי בני אדם הם מונעים גדולים יותר מהיצר הרע ומכל המניעות. ויש בזה כמה בחינות, כי על פי רב מתלבש הבעל דבר דייקא באיזה זקנים וחשובים, שהם בחינת אנשים כשרים קצת, ומהם כמה מנהיגים וראשים, אבל אין בהם שלמות, והם חולקים על נקדת האמת על ידי כל זה עיקר העיכוב מן התשובה, שעל ידי זה עיקר עיכוב הגאולה.

אבל "ואתה מרום לעולם ה'", כי בכל דור נמצאים אנשי אמת החסים על נפשם ומסתכלים על תכליתם בעין האמת, עד שהם בחינת מקנאי קנאת ה' צבאות, ולובשים קנאה כנגד החולקים הרוצים להעלים אור האמת לגמרי, חס ושלום, ומתעוררים מעצמם לעשות עבודות קדושות בשביל גלגול אור האמת בעולם, מה שלא נצטוו בהן, וזה

נחשב להם לצדקה, שעל ידי זה נכנע מצח הנחש, שורש הסטרא אחרא, בבחינת פינחס שקנא קנאת ה' צבאות ועמד והרג נשיא שבט מישראל, מה שלא נצטוו על זה בפרוש, כמאמר רבותינו ז"ל: הלכה ואין מורין כן, אף על פי כן הוא עשה את שלו ומסר נפשו על זה, ועל ידי זה הצליח מאד לצנח ולהציל את כל ישראל, כמבאר במקרא. כמו כן נמצאים בכל דור אנשים כשרים ויראים, שמקבלין ויונקים גם כן מבחינת פינחס ומשה רבנו עליו השלום, ועל ידי זה זוכין לבטל דעותיהם הרעות של החולקים, עד שיתגלה שקרם ופחזותם לעיני

כל, ויתגלה אור האמת של הצדיק האמת בחינת משה, שעל ידי זה יזכו הכל לתשובה שלמה. (הלכות ברכת השחר – הלכה ה', אותיות צ"א צ"ב וכו' לפי אוצר היראה – מחלוקת, אות ד')

סיפור

(ספר ימי מוהרנ"ת חלק ב' – סימן נ"ט)

© ... ביום ראשון הייתי אצל הסרסור אודות הבילעט ועדיין לא באתי עמו לעמק השוה ביום שני כתבתי מה שחדשתי אז באותן העתים שנגמר קצת בליל שבת זה ביום שלישי כתבתי אגרת לרבי יהודא אליעזר, שהיו לי בדעתי מניעות רבות על-זה ביום חמישי נתפשרתי עם הסרסור בעד ששים וחמשה רוביל, ונתתי לו חמשים רוביל השם יתברך יזכני לגמר בחיים ובשלום.

אחר כך הגיע שבת קדש השני באדעס, ואז היה פרשת החדש וגם ראש חדש ניסן היה באותו השבת ובשבת בשחרית בסעודה נכנסו אצלי אנשי נעמירוב הנוכרים לעיל, גם בא אלי איש כשר אחד ורוצה לסע לארץ ישראל שמו רבי אהרן יהודה והוא יושב שם באדעס מקדם ראש השנה העבר, והוא איש עני ואביון ומתפלל בקולות והתלהבות, ועל כן רחוקהו אנשי בית המדרש דאדעס והוא נע ונד כי "סר מרע משתולל" (ישעיה נט) בעתים הללו וגם לפני אמרו עליו שהוא איש משגע ובאמת יש לו תנועות משנות קצת, אבל אני היה לי אמונה בו והחזקתי אותו מיד לאיש כשר ואם לא שכר כתבתי לרבי יהודא אליעזר שיבא לאדעס כדי שישע עמי לארץ ישראל יכול להיות שהייתי לוקח אותו עמי לנסיעה לארץ ישראל גם נכנסו אצלי שני אנשים ממוז'בוז' ודברתי עמם קצת ואמרתי לפניהם התורה אזמרה לאלקי בעודי (לקוטי מוהר"ן רפ"ב) ואמרו שהייתי אותם וכוונתי להם מאד כי עניין זה נצרך להם מאד (וכבר ידוע לנו שדברי רבנו זכרוננו לברכה מחיין הכל, בפרט עניין "אזמרה לאלקי בעודי" הני"ל):

מכתב

(ספר אפי הנחל ב' - מכתב כ"ד)

לכבוד חמדת לבי, שזכה לקשר עצמו אל הצדיק האמתי שיש לו כח לירד למטה למטה לעמקי עמקים למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר, ולשבר ולבטל כל הרע הנאחו אפילו בהמינים וכופרים גמורים שנפלו לעמקי עמקי התהום תחתיות, ולהוציאם משם ולהעלותם אל הקדשה ולהפך להם כל הירידות לתכלית העליות. וכן הוא מברר ומלקט ומקבץ כל הנקודות טובות שיש בהם ומכניס בהם הרהורי תשובה ומחזק ומעורר אותם שאיך שהם ובמקום שהם, אף-על-פי כן עדיין יחפשו ויבקשו את ה' יתברך עד אשר בכח זה יהפך להם כל הירידות לתכלית העליות. כצל ימינו על הארץ, והיום קצר והמלאכה מרבה ואם לא עכשיו אימתי.

צריך האדם כל ימי חייו לחשב על עצמו בכל יום ולזכר היטב בכל יום ויום שימיו מנויים וספורים וקצובים במספר ובחשבון כדי שיזדרז וימהר מאד להמלט על נפשו, אבל הבעל-דבר מתגבר כנגדו ורוצה לסתר ימי ספירתו, לומר לו, מה לך ומה בצע שתספר את ימך בכל עת ותחשב על אחריתך בכל יום מאחר שאתה רואה שעם כל זה אינו עולה בידך להיות כרצון ה' יתברך באמת. אבל אם משכיל על האמת לאמתו,

יאמר וישיב אל לבו, וכי משום הא אחדל לגמרי חס ושלום לספר את ימי, הלא אף-על-פי כן יבוא קצי ואהיה מוכרח לתן דין וחשבון מכל יום ויום, על-כן אף אם יעבר עלי מה, אני על משמרתי אעמד לשמור ולעשות ולצפות ולהמתין לישועת ה' ובתוך כך אחטף טוב כל מה שאוכל בכל יום ויום מעט או הרבה. וכשיהיה חזק ואמיץ בדרך זה, שימנה ויספר את ימיו אף-על-פי שנדמה לו שאינו יוצא חובת היום, ואפילו אם האמת הוא כך, אף-על-פי כן לא יסתר ספירתו בשביל זה, כי-אף-על-פי כן יאמר ימי מנויים וספורים ועל-כן

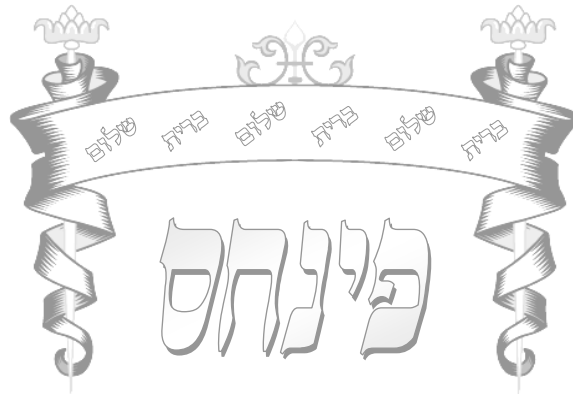
אני מחייב לשום כל לבי ומגמתי ותקוותי להמתין ולצפות לישועת ה', כי מי שהוא שומר ונוצר וממתין לישועת ה' בודאי יש לו יום, כי סוף כל סוף יגיע היום שהוא מצפה שיזכה להתקרב אליו יתברך באמת.

האדם צריך לשום אל לבו בכל יום שהיום יפנה והשמש יבוא ויפנה, וכן כל ימיו הם כצל עובר, ובפרט כשרואה ומבין בעצמו מה שנעשה עמו ורואה שהדעת שהוא בחינת אור השמש מסתלק ממנו על-ידי רבוי עוונותיו וכו', בטרם יפנה היום עד אשר לא תחשך השמש כשהיום מתחיל לערב ולהסתלק, צריך למהר ולזרז עצמו בתכלית הזרירות לשוב לה' יתברך.

צריכים לקבע בלב היטב זכרון יום המיתה ויום הקבורה שמוכנים ועומדים לזה בכל עת ורגע, וכל הימים של האדם מנויים וספורים וקצובים במספר אצל ה' יתברך, וכל שעה שיתבטל בקניית הסחורה הטובה היא אבדה הנצחית, אבדה שאינה חוזרת, אבדה והפסד רוח נפלא ונורא "עין לא ראתה" וכו' שהיה מרוויח בהשעות האלה.

כל מי שחס על נפשו ורוצה לשוב בתשובה, צריך שיזרז עצמו לברוח אל הצדיק האמת שיכול לתקנו ולהשיבו.

אף-על-פי שבאמת צריך אדם לזרז ולמהר מאד מאד להמלט על נפשו, כי צריך לידע שכל ימיו מנויים וספורים וקצובים במספר ובחשבון ויצטרך ליתן דין וחשבון מכל יום ומכל שעה. ועל-כן בודאי צריך האדם להיות זרז גדול בכל יום ויום להתגבר להתקרב לה' יתברך, לשוב לה' יתברך ככל אשר

ר' אברהם אוןן
בן ניינה, ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

שמשון משה בודרה
בן ר' דוד, ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

תכלה ותשבר ותעקר ותמגר מלכות הרשעה מן העולם, ויקים מקרא שכתוב, "כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלקים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה".

ותזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, להיות דבוקים בך תמיד, ולקבל עלינו את על מלכותך באהבה. ותמשיך ותשפיע עלינו חיים אֲכִיכִים טובים וקיימים, ויקים בנו מקרא שכתוב, "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום". ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל תמיד לעולם ועד, ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש ועשירות דקדשה, ויקים בנו מקרא שכתוב, "והריקותי לכם ברכה עד בלי די": (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה מ"ט)

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... תן לי פרנסה, תן לי כל דבר, אבא רחם עלי תן לי זה, תן לי זה, הוא שומע ועוזר, ויכול לעזור ועוזר... כל הישועות מהרה, פרנסה, תשובה ורפואה, הכל יש לו, הוא יכול לעזור...
... עוד חמור, אבל אנחנו יהודים, בני אדם... יש לו הכל, הגויים - אין להם כלום, אנחנו יש לנו הכל...

... להתפלל באמונה להשם: "אבא, תרחם עלי תן לי זה, אני צריך את זה, אני צריך ילדים, תן לי ילדים", כל יום ויום להתפלל להשם באמונה, אז יהיה הכל בסדר...

... (הגויים) אין להם כלום, לא תורה ולא מצווה... אין להם כלום, אבל אנחנו יש לנו כל טוב, יש לנו כל הרפואות וכל הישועות, הוא עושה את זה תכף, הוא מדבר עם השם, הוא מתפלל, יהיה לו רפואה, תכף רפואה, רק אנחנו נחזור בתשובה, "רבנו של עולם, עשיתי זה וזה, תרחם עלי ... נגמר, אני לא עושה יותר", שוין...

... אנחנו יש לנו כל טוב, אבל רק הגויים אין להם כלום, אבל אנחנו יש לנו כל טוב, רפואה וישועה ופרנסה ורפואה, הכל מה שצריכים יש לו והוא נותן תכף...
... יש לנו כל טוב, כל הרפואות, כל הישועות... הוא רוצה לרחם ולעזור, הגויים אין להם כלום, אבל אנחנו יש לנו כל טוב... ברגע אחד, הוא רופא, הוא נותן כל מה שאנחנו צריכים... הגויים הם חמורים, אבל אנחנו אין שום דבר שיחסר לנו, אתה צריך כסף, תכף הוא נותן...

... להתפלל ולזכור את השם של רבנו והשם של החולה, זה תכף נעשה רפואה, אם לא? אז עוד פעם להתפלל, בירושלים, יש עוד ירושלים? אחד בעולם, רק אנחנו יהודים יש לנו ירושלים ובית המקדש וכל טוב... אמונה

זה רפואה וכל טוב, פרנסה וכל טוב, אצלו כל הרפואות שלנו וכל הישועות שאנחנו צריכים תכף, רק אמונה! "נח נחמ נחמן מאומן" הוא כולל כל התורה וכל הרפואות וכל הישועות... ישתדל ויעשה תשובה, טוב, נגמר, תשובה, אין כלום, שמחה שאנחנו יהודים, יש לנו תורה ומצוות, יש יותר שמחה מזה?...

...תפילה, תשובה תכף, אם לא תכף, עוד פעם, עוד פעם להתפלל, רק להתפלל... השם ייתן, יש לו כל הרפואות וכל הישועות, פרנסה וכל דבר יש לו, והוא רוצה לתת והוא מרחם ונותן לנו, הוא רק נתן לנו את התורה, יש לנו כבר הכל... בבית יש ילדים, ישירו "נח נחמ נחמן מאומן", יש לו כל הישועות וכל הרפואות, וכל מה שצריכים, תכף ומיד... "נח נחמ נחמן מאומן" זהו הכל טוב, בזה יש כל הרפואות וכל הישועות, "נח נחמ נחמן מאומן", לכתוב, לרשום "נח נחמ נחמן"...

...כל טוב, כסף ורפואות וישועות, כל מה שאנחנו צריכים יש לו, והוא רוצה לעזור ועוזר ויעזור, רק לומר "נח נחמ נחמן מאומן", זהו! ותשירו בבית בכל פעם "נח נחמ נחמן מאומן", יש לו כל הרפואות וכל הישועות וכל מה שאנחנו צריכים יש לו, והוא רוצה לעזור ועוזר, רק להגיד "נח נחמ נחמן מאומן", לשיר כל היום... כל הרפואות וכל הישועות יש לו, והוא רחמן, הוא מרחם והוא עוזר לנו... הגויים אין להם כלום, חמור הוא אוכל תבן, אבל הוא לא יודע יותר, אבל אנחנו עם ישראל, קיבלנו התורה ומצוות, מה חסר לנו? יש לנו כל טוב, רק הגויים אין להם כלום...

12/18

תמצא ידו בכחו לעשות, ובפרט מי שכבר נכשל ונלכד במה שנלכד רחמנא ליצלן, אף-על-פי כן אי אפשר לדחוק את השעה וצריך לזוהר בנפשו שלא יגרם לו הזריזות חוץ מהמידה הריסה לגמרי חס ושלוש, וצריכין להתמתין ולהמתין הרבה לישועת ה' בשלמות עד ישקוף וירא ה' משמים אף אם עובר עליו מה שעובר. אבל אף-על-פי כן גם בתוך זמן ההמתנה והשהיה אסור לשכוח ולהסיח הדעת מזה, רק ליחל ולקוות ולצפות ולספר הימים, ולכסף ולהשתוקק בכל עת מתי יזכה ליום ישועת נפשו בשלמות, כמו מי שמתגעגע וחושק לאיזה דבר אזי הדרך שסופר הימים עד שישגי תשוקתו, עד שיזכה להמשיך על עצמו בחינת קדשת התורה. אבל לא כל אדם זוכה לזה, להיות חזק בדעתו כל-כך ולהמתין ולצפות לישועת ה'.

אי אפשר לקפץ בפעם אחד אל הקדשה בשלמות, כי צריך להתמתין הרבה כל אחד כפי עניינו עד שיזכה לשוב לה' יתברך כראוי. אבל מי שחפץ לחוס על חייו האמתיים באמת, צריך לקוות ולשמר ולצפות לה' תמיד בקווי אחר קווי בלי שיעור "כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות", כי יש עמו יתברך כמה מיני פדות שבודאי יפדה אותנו מכל עוונותינו, רק שצריכין לקוות ולשמר ולצפות קווי אחר קווי בלי שיעור עד ישקוף וירא ה' משמים. אף-על-פי שצריך האדם לזהר מאד בכל יום ויום לצאת חובת היום בכל מה דאפשר, כי צריך לידע שכל ימיו מנויים וספורים ויצטרך לתן דין וחשבון מכל יום ומכל שעה ואין לו בעולמו כי אם אותו היום ואותה השעה, ועל-כן בודאי צריך האדם להיות זריז גדול בכל יום ויום להתחזק להתקרב

לה' יתברך ככל אשר תמצא ידו בכחו לעשות, אף-על-פי כן צריך לזהר בנפשו שלא יגרם לו הזריזות חוץ מהמידה הריסה לגמרי חס ושלוש. כי זה כלל גדול, שבכל דבר ובכל מדה יש בו טוב ורע, והבעל-דבר אורב על האדם תמיד ללכודו במצודתו חס ושלוש בכל מיני תחבולות וערמימיות שבעולם מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב. על-כן צריך האדם להסתכל היטב על דרכיו בכל עת בכדי שלא ילכד ברשת הבעל-דבר חס ושלוש, היינו, כי בודאי בתחילה מתגבר הבעל-דבר למנע את האדם לגמרי מדרך החיים ולהטותו אל דרכי מות לגמרי חס ושלוש, אך כשרואה שהאדם מתעורר קצת ורוצה לשוב אל ה' וכו', אז הוא מתפשט כנגדו ומונעו בכמה מניעות וחלישות ובלבולים בלי שיעור.

עצות ותפלות

(לקוטי עצות – צדקה, ג'ה')

❖ ציצת הוא בחינת התגלות מלכות דקדשה, ועל-ידי זה נכנע ונתבטל מלכות דסטרא אחרא. אבל ישראל הדבקים במלכות דקדשה, מקבלים חיותם משם, וממשיכין שפע ועשירות גדול וברכה עד בלי די (לקוטי מוהר"ן א', סימן מט, ז').

❖ על ידי שנוהרין במצות ציצת, זוכין לתפלה ולתשובה בכל לבו וממתיקין הדינים, וזוכין שיתגלו לו סתרי תורה (שם).

❖ על-ידי מצות ציצת ממשיכין תקון צמצום המחין שלא יצא מחו חוץ לגבול, כשמגדיל דעתו להבין הרמזים שהשם יתברך מרמז לו בכל יום, על-ידי כל הדברים שבעולם שיתקרב אליו (ענין דעת לו לו. זכרון ד). ועל-כן ציצת קודם לתפילין, כי צריכין לתקן מקדם צמצום המחין שלא יצא המח חוץ לגבול, ואחר-כך יכולין להגדיל דעתו להבין הרמזים של השם יתברך שהיא בחינת תפילין.

❖ ... וזכני ברחמך הרבים לקיים מצות ציצית בשלמות בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצוות התלויות בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה. ויהי רצון לפניך שתהא חשובה מצות ציצית שאנו עושין מצמר לבן כאילו קיימנו גם מצות תכלת שבציצית. כי גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, ואנו חפצים ומתגעגעים לקיים מצות תכלת שבציצית, ואם היינו זוכים למצא תכלת לציצית היינו מפזרים הון רב כדי לקיים המצוה בשלמות. אך בעונותינו הרבים חרב בית מקדשנו ונתעלם החלזון בעונותינו, ומאז והלאה אין אנו זוכים לקיים מצוותך בשלמות, על כן יהי רצון מלפניך שתהא חשובה מצוות ציצית לבן לפניך כאילו קיימנו מצות תכלת שבציצית, ורחם עלינו ובנה עירך במהרה בימינו, והביאנו לשלום לארץ הקדושה, וזכנו שיחזר ויתגלה החלזון וזנכה לקיים מצות תכלת שבציצית, ועל-ידי-זה